

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Sextus. De spirituali profectu, duratione, & transitu ad statum transformationis modi ascendentis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

sibi substratam animaduertet, nec profundum finem, aut fundum reperiet; nisi post varios descensus tandē iter suum absoluat, non sine tristi, & timida suffuratione, ex voce cataractarum, aquarumque defluentium, & perstreptentium, contracta, ita prorsus tibi eneniat oportet, priusquam à summo cœlo egressio tua vsque ad inferiora terræ, & obumbrationis, diuinæque; fruitionis disparentiam deueniat. hinc etiam silentiosè, & penè inaduertenter indies magis, magisque se elongat interior benè ordinata harmonia superiorum, & inferiorum potentiarum, tanquam non amplius, ea quæ prius, diuinæ fruitionis obumbratione contutata; qua tamen hucusque ex abundantia à superioribus in inferiores vires influxu, veluti in cucumerario, ab æstu inordinatarum passionum protegebatur; vnde etiam muscitare incipit humanæ naturæ miseria, nuditasque, nec non admirabunda subcogitare, quid de hac tam vacua interioritate tandem futurarum sit.

Quapropter ad exercitium actus, loco præambuli, & operationis imperfectæ, sint hæc omnia; scilicet quod obumbratio diuinæ fruitionis indies magis deficiat; quod inordinatæ passiones quodammodo sentiantur, aut saltem pia anima vicinè ad cor, vnde exire possunt cogitationes malæ, deducatur; quodque inferior homo, quid tandem futurum sit, admiretur; hæc inquam & similia stent loco suo in pace bona: dein collecto visu, silentiosè admodum,

a *Vt habetur art. seq. b* *Prov. 20,*

Spiritualis oculus ad eum dirigatur, cuius centrum vbiq̄ue est, circumferentia autem nusquam, ibique aspiciendo diuinum Pulchrum, & Bonum, eo etiam fruatur, & renouando tam visum, quam indè productum amorem, fruitionem continuet; ac etiam toto successu, habere, sentire, & viuere benè contenta persistat, etiam si (interea quod abyssus abyssum inuocando) indies ad inferiora tam profundè descendat, vt in exercitio actus non plus de Deo sensibiliter afficiatur, quam sit ipsa simplex de Deo cogitatio, hoc ipsum namque spiritualis amoris profectus, secundum suam perfectionis lineam consideratus omninò expetere *a* videtur, vnde licet hic continuò procedatur medio nō eleuato; sed collecto, paruo, & tandem in minimo quodammodo puncto; in re tamen, & pro vt ipsa vniūnis coniunctio, in spiritu post omnium similium desertionem contingit, tam perfectè operationes mysticæ formantur, vt aliter fieri nec possint, nec debeant ordinario cursu, (etiam domini sapientiæ supernaturalis) spectato, quam verò perfectò, & tamen lento progressu hæc contingant, priusquam modus Transformationis descendētis mutetur, iam consequenter dicemus,

De spirituali profectu, duratione & transitu ad statum Transformationis modi ascendētis.

ARTICVLVS SEXTVS.

L *Vcerna Domini b* *spiraculum hominis, qua inuestigat omnia secreta ventris.* Ac

Ac si diceret, ô pia anima, supereminens illa Dei charitas, quæ tanquam lucerna altissimi, super caput tuum splendè ardebat, & cœlica illa sanitate afficiebat; ita ut te Deus custodiret, spiritu suo te obumbrans, quousque deficere videreris, terre non sustinens præ nimis ad visionem patriæ propè accedentibus delicijs, (quæ ex consortio diuinæ naturæ profluere solebant, ea, qua hucusq; toto statu Transformationis modi descendenti ostensum est, ordinata variatione) hæc, inquam, charitas secundum spiritualem profectum, tam altam in te radicem fixit, ut sit quodammodo sicut proprium tuum spiraculum, & halitus; sine quo non potes vivere, quique ex imis visceribus tuis emittitur, & vsque ad cordis intima latibula penetrat, nec quidquam etiam minutissimum præterit, quoad usq; ex toto quidquid ex modo descendenti Transformationis, etiam vel modicè afficit, ex integro consumat. linea enim maioris radicationis in charitate, sicut ad minutissima, (tanquam ad quædam diuinæ bonitatis vestigia) sese extendit: ita & spiritualis profectus augmentum in maximè infimis docet inuenire, fovere, & gaudere in eo, qui ita in se summus, omnibusque alijs longè, & in infinitum præstantior est, ut simul etiam cum simplicibus sit sermocinatio eius; ac in minimis, vel per vnicam stillam

magnitudinis eius, tota spiritus nostri capacitas, plenariè satietur.

Iam verò priusquam vnus talis integer à summis per media, ad infima vsque descensus, per intermedias regiones, vbi, ac situs mentales, innumerabilesque operationes, seu verba mystica finiatur; & vnum quodammodo verbum affirmatiuum, quo Deum omnia supereminenter esse quibusdam minutis loquutionibus continuò dicebat, perfectè absoluat: facillè octo, decem, vel plures annos effluxisse mirabitur ille, qui tam in se, quam in alijs, diutina experientia perspicax factus, pretiosum à vili separare didicerit: attamen si quæ pia anima nullis publicis occupationibus impedita, libero, & soluto spiritu, ac supereffluenti amoris magnitudine mysticæ exercitationi vacare possit, faciliùs quoque ac citiùs vnum talem descensum absoluet.

His igitur peractis, ita ut amplius fruitionis, obumbrationisue diuinæ super sit nihil, & naturæ pondus reuixerit; vitalis autem illa bene-afficientia, quæ cetera sanitas propria in seipsa, & ut connaturalis præexistebat, constanter, & perseveranti duratione defecerit, ac etiam fragilitatis humanæ blandimenta, & inferioris hominis iura iterum subire debeat: ad ea quæ in statu Transformationis modi ascendenti hic consequenter dicuntur, transeundum est.